

РЕШЕНИЕ

№ 3583

гр. София, 26.05.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 10.03.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11746** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация](#) (ЗДОИ) във вр. с [чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#).

Образувано е по жалба на И. М. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], против решение, № Ж-1746/3/12.11.2015 г. на изпълнителния директор на [фирма], [населено място], в което е обективизиран отказ по подадено от същия заявление за достъп до обществена информация, вх. № Ж-1746/2/10.11.2015 г.

Жалбоподателят сочи, че изричния отказ е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон. Излагат се съображения, че информацията е обществена и липсват основания за отказ. Иска се от съда да се отмени отказа. В с.з. жалбоподателят се явява лично като поддържа жалбата. Липсва искане за присъждане на разноски по делото.

Ответникът, редовно призован, се представлява в с.з. от юрист Д. П., която в с.з. излага становище и оспорва жалбата като неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

След като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения за това срок от лице, което

има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, същата е основателна по изложените по – долу съображения.

Производството по издаване на оспорения акт започва по заявление на жалбоподателя, вх. № Ж-1746/2/10.11.2015 г. /л. 28 от д./, формулирано както следва:

Да бъде предоставено на хартиен носител – заверено копие на:

„Инструкция за реда и начина за проверки на пътниците в обществения транспорт на Столична община“.

В заявлението се посочва, че жалбоподателят е узнал за съществуването на инструкцията от писмо № Ж-1746/1/04.11.2015 г..

Органът, в процесното решение приема, че поисканата информация по представлява служебна информация, свързана с оперативната дейност на дружеството, поради което на основание чл. 37 от ЗДОИ отказва достъп до същата, понеже не била обществена информация по смисъла на ЗДОИ.

Видно от протокол № 4 от заседание на Съвета на директорите на [фирма], [населено място] /л.25-27 от д./, с решение № 3 от същото е приет предложен проекта на „Инструкция за реда и начина на работа на контролните органи по редовността на пътниците в обществения градски транспорт.“ Въпреки наличието на някои различия във формулировката по заявлението и така посочената инструкция, то за съда липсва съмнение, относно факта, че се касае за един и същ акт.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства, извършените процесуални действия и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

От правна страна:

Издател на процесното решение е изпълнителният директор на [фирма], [населено място], установено по делото с представено от същия удостоверение № 20160122115451/22.01.2016 г. /л. 22-24 от д./.

Процесният отказ да се предостави исканата информация представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 4 от АПК и подлежи на оспорване по административен ред. Същият е незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалния закон.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./. Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Изпълнителният директор на [фирма], [населено

място] представлява юридическо лице като искането за предоставяне на достъп е относно извършвана от същото дейност, финансирана със средства от общинския бюджет, следователно е задължен субект по см. на чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност или да се съхранява от тях и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В настоящият случай, исканата информация от заявлението – „Инструкция за реда и начина на работа на контролните органи по редовността на пътниците в обществения градски транспорт.“, следва да се квалифицира като служебна както приема и ответникът в отказа, респ. обществена. Действително, съобразно изложените в заявлението съображения, посредством нейното предоставяне се цели създаване възможност да се състави мнение относно дейността на задължения субект във връзка с дейността на органа.

Изложените мотиви за отказ в процесното писмо са неоснователни, вътрешно противоречиви, лишени от правно основание и в общи линии ирелевантни по отношение на спора.

На първо място, в производството е допуснато съществено нарушение на производствените правила при издаване на процесния акт. Същият е лишен от посочено правно основание. Отказът се мотивира с разпоредбата на чл. 37 от ЗДОИ, която в ал. 1 има три хипотези, нито една от които не съвпада с изложените фактически основания за достъп. Изложените мотиви са във връзка с това, че исканата информация е служебна такава, свързана с оперативната дейност на дружеството, каквото основание за отказ въобще не е налице в посочената разпоредба – чл. 37, ал. 1, т. 1-3 от ЗДОИ. По този начин е налице противоречие в посоченото правно основание с изложеното от фактическа страна като актът е лишен изобщо от правно основание за издаването му, в противоречие с чл. 38 от ЗДОИ и чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК.

Посоченото от фактическа страна основание за отказ - исканата информация е служебна такава, свързана с оперативната дейност на дружеството не може да бъде подведена към нито една от разпоредбите на ЗДОИ, за да послужи като правно основание за отказ по подаденото заявление. Най-малко е възможно това обстоятелство да пречатства квалифицирането на информацията като обществена. Няма данни както посочва и жалбоподателят, тази информация да представлява подготвителен акт и да няма самостоятелно значение като такива факти и

обстоятелства не се излагат в акта и не присъстват в адм. преписка.

Процесното решение следва да се отмени като незаконосъобразно, а делото – върнато като преписка за ново произнасяне в 14-дневен срок и предоставяне на жалбоподателка на посочената информация.

Предвид липсата на искане от страна на жалбоподателя, въпреки изхода на спора, на същия не следва да се присъждат разноски по делото.

Така мотивиран и на основание [чл. 172, ал.2](#) от АПК, АССГ, 33 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. М. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],

РЕШЕНИЕ № Ж-1746/3/12.11.2015 г. на изпълнителния директор на [фирма], [населено място], в което е обективиран отказ по подадено от същия заявление за достъп до обществена информация, вх. № Ж-1746/2/10.11.2015 г.;

ВРЪЩА делото като адм. преписка за ново произнасяне по заявлението за достъп, в 14-дневен срок и предоставяне на жалбоподателя на посочената информация, съобразно дадените в мотивите на решението задължителни указания за прилагане на закона;

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: